

بازسازی اعتماد به نفس آسیب دیده کره شمالی

بدرام سهرابلو

برای توصیف نوع روابط میان کره شمالی و کشورهای غربی - به اضافه کره جنوبی و ژاپن - استفاده می‌کنند. بر همین اساس و به رغم تلاشهای بسیاری که به منظور تشویق پیونگ یانگ به ورود به یک تعامل بین‌المللی و روند سیاسی برای حل چالش موجود در قالب گروه ۶ - متشکل از کره شمالی و جنوبی، چین، روسیه، ژاپن و ایالات متحده - و دیگر مذاکرات دیپلماتیک انجام گرفته پیشرفت درخور و قابل اتکایی حاصل نشده است.

تمایل دولت پیونگ یانگ به در اختیار داشتن تسلیحات اتمی و جنگ افزارهای نامتعارف، گمانه‌زنی‌های متعددی را در میان طیف متنوعی از صاحب‌نظران و تحلیل‌گران سیاسی، مجامع بین‌المللی و رهبران سیاسی جهان به دنبال داشته و بر این مبنا انگیزه‌های متفاوتی در تبیین دلایل نیاز رژیم کمونیستی کره شمالی به فناوری نظامی هسته‌ای به رغم هزینه‌های گزاف وارده بر آن کشور عنوان شده است که مهمترین آنها نیاز استراتژیک پیونگ یانگ به تولید جنگ افزارهای هسته‌ای جهت ورود به تعاملات و بده بستان‌های بین‌المللی است.

سه سال بعد از پایان جنگ جهانی دوم سازمان ملل متحد حکومت کمونیستی کره شمالی با عنوان "جمهوری دموکراتیک خلق کره" را به رسمیت شناخت و به این ترتیب تقسیم شبه جزیره کره میان دو بلوک شرق و غرب نیز رسمیت یافت. تجاوز نظامی کره شمالی به همسایه جنوبی خود و تصرف پایتخت آن کشور به لشکر کشی کشورهای غربی برای دفاع از حوزه نفوذ خود انجامید و بالاخره با امضای توافقنامه‌ای دال بر به رسمیت شناختن مرزهای میان دو کشور از سوی طرفین آرامشی نسبی در منطقه حایل حاکم شد. بعد از ترک مخاصمه کیم ایل سونگ رهبر وقت کره شمالی، دست به سلسله اقداماتی در راستای توسعه صنعتی و افزایش توان اقتصادی و تولیدی آن کشور زد. این اقدامات اگرچه با اتکا به کمک‌های سخاوتمندانه مسکو و پکن عملی می‌گردید که منافع ایدئولوژیک و ملموسی در تحکیم و تداوم رژیم کمونیستی حاکم بر کره شمالی داشتند فرجام مطلوبی نداشت و با موانع متعددی مواجه گردید چنانکه در مسابقه توسعه اقتصادی میان دو کره، کره شمالی از همتای جنوبی خود بازماند. به این ترتیب فروپاشی اتحاد شوروی و بلوک شرق، دولت کمونیستی کره شمالی را همچون معدود هم‌تایان خود در دیگر کشورهای وابسته در بحرانی همه جانبه و عمیق فرو برد. این بحران هم صبغه‌ای استراتژیک و ژئوپولیتیک داشت و بحرانی اساسا هویتی و ایدئولوژیک نیز بود. زیرا متعاقب فروپاشی و تجزیه اتحاد جماهیر شوروی به عنوان سلسله جنیان و پرچمدار ایدئولوژی کمونیسم در سطح جهانی بسیاری از اقمار آن یا دچار فروپاشی و اضمحلال شدند و یا تکیه گاه ایدئولوژیک خود را

تا جایی که جنگ دو کره با دخالت دولتهای غربی به نفع کره جنوبی و بلوک شرق در حمایت از کره شمالی به یکی از خونین‌ترین جنگهای منطقه‌ای مبدل شد اما از اواسط دهه ۹۰ میلادی و اندکی پس از فروپاشی امپراتوری سرخ که دولت پیونگ یانگ عزم خود را برای تولید جنگ افزارهای هسته‌ای با خروج از پیمان NPT و اخراج بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای از آن کشور به نمایش گذاشت بیش از پیش رو به وخامت گراییده و برخی از تحلیل‌گران از واژه "صلح مسلح"

دولت کره شمالی، در روزهایی که واشنگتن مشغول برگزاری جشنهای استقلال آن کشور بود، ده فروند موشک کوتاه برد زمین به زمین خود را آزمایش کرد که واکنش‌های گسترده جهانی را در محکومیت این اقدام پیونگ یانگ برانگیخت.

اگر چه روابط رژیم کمونیستی حاکم بر پیونگ یانگ با کشورهای غربی که سابقا به رهبری ایالات متحده بلوک غرب را در برابر بلوک شرق نمایندگی می‌کردند از بدو تاسیس خصمانه و متشنج بوده است

قبول و اطمینان آوری را در خصوص نحوه اجرا و عملیاتی کردن آن تضمین ها طراحی و تدوین کرد. شدن نیت سردمداران پیونگ یانگ این انگیزه ها نمی‌توانند چندان قابل اعتنا باشند بلکه احتمالا نیاز دولت کمونیستی کره شمالی به زیستن در شرایط بحرانی به منظور فرافکنی مشکلات و معضلات عمده و لاینحل حاکم بر جامعه به عوامل مرموز خارجی و تداوم سلطه همه جانبه بر مردم انگیزه قوی‌تری برای دست یازیدن به تولید سلاح های هسته‌ای و موشک‌های دور برد و بالستیک محسوب می شود ضمن آنکه صرف برخورداری از چنین امکاناتی بدون آنکه اراده‌ای بر استفاده از آن امکانات نیز وجود داشته باشد تاثیر روانی عمده ای بر رهبران پیونگ یانگ از حیث بازسازی اعتماد به نفس آسیب دیده آنها بر جای خواهد گذاشت لذا بعید به نظر می‌رسد مذاکرات و تحرکات دیپلماتیک بتوانند - با توجه به ماهیت رژیم حاکم بر پیونگ یانگ- توفیقی بر اقعاع یا ترغیب رهبران آن کشور به توقف تولید جنگ افزارهای هسته‌ای به همراه داشته باشند.▲

به باور جمعی از تحلیل‌گران سیاسی کارکرد تسلیحات هسته‌ای برای دولت پیونگ یانگ ، ارتقای جایگاه و موقعیت بین‌المللی آن کشور و افزایش توان چانه زنی رهبران سیاسی آن با جامعه بین‌المللی بر سر موضوعات مورد علاقه آنهاست. مطابق این دیدگاه تمرکز رژیم کره شمالی بر ساخت و آزمایش ادوات

از دست دادند و با ریزش قابل توجهی در هواداران و وفاداران خود مواجه گردیدند. به همین دلیل تلاش وافر برای توجیه تداوم رژیم کمونیستی در اقمار سابق شوروی همچون کره شمالی و کوبا آغاز شد تا با تمهید مشروعیت ایدئولوژیک ، تداوم زمامداری هیات حاکمه را در آن کشورها میسر و مقذور نماید.

در عرصه استراتژیک و ژئوپولیتیک هم این دولتها با چالش های جدید و غیر منتظره‌ای روبرو شدند زیرا علاوه بر آنکه مقتدرترین حامی و پشتیبان سیاسی و ایدئولوژیک خود را از دست داده بودند، از کمک‌های نقدی و غیر نقدی هنگفتی که هر ساله به سبب اعلام سرسپردگی به مسکو از آن برخوردار می شدند نیز محروم گردیدند تا جایی که در مواردی از اتخاذ تصمیمات داخلی خود و تمشیت امور عاجز ماندند. در عین حال از میان رفتن نظام بین الملل دوقطبی بسیاری از قواعد و مناسبات بین‌المللی را نیز دستخوش تحول اساسی کرد که در راس همه جایگزینی ملاحظات اقتصادی و تجاری به جای اولویت های امنیتی و ایدئولوژیک بر تعاملات بین‌المللی بود بنابراین برخی از کشورهایی که تا پیش از فروپاشی بلوک شرق اهمیتی صرفا واجد اهمیتی استراتژیک در روابط میان دو ابر قدرت بودند اهمیت و نقش آفرینی خود را از دست دادند. کره شمالی یکی از این دسته کشورها بود.

این تغییر و تحولات رژیم کمونیستی کره شمالی را که بر ناکارآمدی و سوء مدیریت خود نیز واقف بود به انتخابی ناگزیر واداشت با این پیش فرض که به مدد آن بتواند بر بحران های متعدد پیش روی خود غلبه کند و ادامه حاکمیت سلطنت کمونیستی آن کشور را تضمین نماید. تلاش برای تولید و ساخت تجهیزات و تسلیحات نامتعارف همان انتخاب استراتژیک بود.

نظامی غیر متعارف متوجه احیای منزلت استراتژیک پیونگ یانگ در معادلات بین‌المللی است چنانکه در نظام دو قطبی از آن برخوردار بوده است. احیای منزلت استراتژیک از آن رو مورد توجه سردمداران کره شمالی قرار گرفته تا جامعه جهانی را مجاب به اعطای امتیازات چشمگیر به پیونگ یانگ در ازای توقف فعالیت های اتمی آن کشور نماید. محوری‌ترین مطالبه زمامداران کره شمالی از جامعه بین‌المللی به عقیده این دسته از تحلیل‌گران اعطای "تضمین های امنیتی" و تعهد به عدم تجاوز نظامی برای ساقط کردن رژیم کمونیستی حاکم بر کره شمالی است حال آنکه گمان نمی رود در صورت اعطای چنین تضمین هایی ، بتوان مکانیسم ها و ترتیبات قابل

شرکت تولیدی و مهندسی حرارت گستر

دارای پروانه کاربرد علامت استاندارد شماره ۵۷۷۹

* دارای تاییدیه نقشه ساخت دیگ بخار و آب داغ از TÜV آتریش *

دیگ بخار	فیلتر شنی
دیگ آب داغ و آب گرم	دی الکالیزر
دی اریاتور	فلاش تانک بخار
سختی گیر	جداکننده آب از بخار
منبع کوپل دار	جدا کننده هوا از آب
مبدل حرارتی	منبع کندانس

نشانی: تهران، خیابان طالقانی شرقی، شماره ۵۴۳، صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۷۱
 تلفن: ۷۷۶۰۵۸۹۳ - ۷۷۶۰۵۸۸۹ فاکس: ۷۷۶۰۴۵۳۱